

Johann Cothmann

Programma Quo Decanus Johannes Cothman, S.S. Theologiae Doctor & Professor, suo & venerandae Facultatis Theologicae nomine Ad Disputationem Inauguralem Viri Clarissimi Dn. M. Augusti Varenii, Lunaeburgensis ... Ad diem 28. Martii publica solennitate ... habendam ... invitat

Rostochii: Kilius, 1648

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn738367095>

Druck Freier Zugang

R.U.-theol 1648 Cothmann, Johann/e

PROGRAMMA

Quo

DECANUS
JOHANNES COTHMAN,
S.S. Theologiæ Doctor & Pro-
fessor, suo & venerandæ Facultatis
Theologiæ nomine

Ad

DISPUTATIONEM INAUGURALEM
VIRI CLARISSIMI
DN. M. AUGUSTI VARENI,
Lunæburgensis, Linguæ sanctæ apud
nos Professoris ordinarij,

*Ad diem 28. Martij publica solennitate horis ante
& postmeridianis habendam.*

Magnificum Dn. Rectorem, Con-
sultissimos, Excellentissimos, Experien-
tissimos & Clariss. Dnn. Professores, Juris Doctores,
Reverend. verbi divini Ministros, Eximios artium Magi-
stros, Nobilissimos ac Præstantissimos Dnn. Studiosos,
adeoq; omnes & singulos Universitatis cives, sum-
mâ diligentia invitatur.

ROSTOCHII,

Typis NICOLAI KILII, Academiae Typographi,
ANNO M. DC. XLVIII,

1648

21

Univerſariam hoc tempore
Eccleſia, ſanguine JESU CHRISTI,
filij Dei, redempta ſatisfactionis ac
meriti mortis Chriſti, recolit memo-
riam. Beneficium hoc illius eſt dignitatis & excel-
lentia, ut non ſemel in anno illius debeat fieri re-
petitio; quotidie enim auribus noſtris inſonet:
2. Cor. non judicavi me quicquam ſcire, niſi JESUM
2. p. 2. Chriſtum, & hunc crucifixum. Rectiſimè ergò
Manu cum Auguſtino dicimus: in omnibus adverſitati-
al 6. 22. bus meis, non inveni tam efficax remedium,
quàm vulnera Chriſti, in illis dormio ſecurus &
requieſco intrepidus. Tota ſpes mea eſt in mor-
te Domini mei. Mors ejus meritum meum &
refugium meum, ſalus, vita, reſurrectio mea. Hæc
licet optimè ad totam hominis vitam applicen-
tur, quia tamen Eccleſiæ viſum eſt, hoc imprimis
tempore, quo Salvator redemptionis opus con-
ſummavit, paſſionis Chriſti hiftoriã gratisimã
mente repetere, placuit Clariff. Dn. Candidato
M. AUGUSTO VARENIO, Lingua ſanctæ in
hac noſtra Univerſitate, profeſſori vigilantiffimo,
de ſatisfactionis & meriti mortis JESU CHRISTI
univerſalitate materiam, ſub incudem revocare.

Quo-

13

Quoniam verò moris est, in hisce programmati-
bus brevem institui, cum majorum, cum curri-
culi studiorum recensioem, & huic nos confor-
mabimus consuetudini. Natus autem est Candi-
datus noster, Patre, Viro Reverendo & clarissi-
mo Dn. M. HENRICO VARENIO, amico
meo, dum vivebat, veteri, & populari dilecto,
Serenissimi ac Celsissimi Principis ac Domini
DN. AUGUSTI, Ducis Brunsvicensis & Lu-
neburgensis concionatore & Pastore in *Hitzacker*/
postea ad vocationem Serenissimi ac celsissimi
Principis ac Domini, Domini CHRISTIANI,
Ducis Brunsv. & Luneb. gloriosiss. memoriae, Ec-
clesiæ Ultzensis, in Ducatu Luneburgensi Præ-
posito, & illius Dioceseos Superintendente,
cujus vices, Deo ita singulariter dispensante,
Candidati nostri venerandus socer, Vir Reveren-
dus & clariss. M. HEINO CREGELIUS,
supplet. Matre ANNA, JOHANNIS FRE-
DERI, SS. Theol. D. & in hac nostra Uni-
versitate per multos annos Professoris & Super-
intendentis, filia, DAVIDIS CHYTRÆI,
optimè de hac nostra Universitate meriti, nepte.
Candidatum nostrum studiis aptū cernens, Dn.
Pater p. m. Scholæ Ultzensis moderatorib⁹ eum
comisit informandū. Jecit illic utriusq; linguæ &
A 2 poli-

politioris literaturæ fundamenta, ductore imprimis Viro Clariss. Dn. M. GEORGIO Krug / Scholæ illius tùm Rectore, nunc Medic. D. & in Regia equestri Soranâ Professore celeberrimo. Anno ætatis decimo quarto, Schola Hannoverana, humaniorum Studiorum cultu tùm florentissima, in sui venerationem Dn. Candidatum allexit, in qua per biennium, Rectore JOHANNES STRUBIO philologo insigni, humanitatis studiis incubuit, fervore, juvene digno. Inde Brunsvicum profectus sub Clar. Sagittario, tùm Scholæ Martinianæ Rectore, eadem artium & linguarum Gymnasia constantè continuavit, & Reverendum ac Clariss. Dn. GUALTERUM Ecclesiarum Brunsv. Superintendentem, Theologica & Hebraica publicè privatimq; proponentem, sedulo audivit: cum autem initia sese bene haberent, Gymnasia ac Scholas Regias quas Universitates vocamus, visitare animus erat. Primò igitur Hamburgum sese contulit & ibidem per integrum triennium substitit, eò quod ibidem ad studia Hebraica, & quæ illis cognata sunt, commodè tum dabantur occasiones. Philosophica in super ac Theologica jugi diligentia tractavit ibidem studia, cujus rei specimen cum exercitio declamatorio, tùm duabus disputationibus

bus publicis, una ex Rom. 3. v. 23. præside Viro
pl. Reverendo & Clariss. Dn. GERHARDO
GRAVIO, S. S. Theol Licent. Ecclesiæ Cathedra-
lis Pastore : altera de controversijs Judaicis
Hebraico Idiomate scripta & habita, in Audito-
rio Theologico, edidit. Pectore ita bene præpa-
rato, celeberrimam Academiam Regiomonta-
nam adiit, ibiq; philosophicis studijs fortius in-
cubuit. Cl. Eiflerum Aristotelis organum &
physicam Generalem. M. ALBERTUM LI-
NEMANNUM usum utriusque globi. M.
REIMARUM Actus Apostolicos Græcos
publicè explicantes audivit. Cumq; studium
Theologiæ primarius esset scopus, venerandum
Senem Dn. D. JOHANNEM BEHMIUM,
Themata Biblico-Historica de termino à quo &
ad quem LXX. captivitatis Babylonicæ & LXX.
septimanarum Danielis accuratè expedientem,
& Dn. D. MISLENTAM de prædestinatione,
& alijs corporis Prutenici capitibus Theologicè
proficientem, LEVINUM POUCHENIUM, &
ABRAHAMIUM CALOVIUM, S S. Theol.
Dd. & Professores, illum Prophetam *Amos*: hūc
Epistolam ad *Hebræos* explicantes audivit. Et di-
sputationibus illorum publicis, præprimis Anti-
Bergianis & Anti-Socinianis, illo tempore inter

alias plurimas habitis frequenter interfuit, eoq;
ipso sibi gratulatur. Regiomonto discessurus
per vicinum Poloniae regnum, & Porusiam re-
giam excurrit, & in reditu Warsaviae, ubi tum re-
gni comitia celebrabantur per mensis spatium
substitit, & quae plurima de Ecclesiarum statu me-
morabilia occurrebant accuratè notavit. In Ger-
maniã reversus, Rostochiũ, veluti jam ante pro-
pter maternam familiã, & venerabilem avi pro-
aviq; materni memoriam, studiis delectũ, sese cõ-
tulit, & ne otiosus Academiae civis esset bis publi-
cè in *ἀνεγομηνεύω* magno auditus est, semel de unica
credendorum norma; verbo scil. scripto, ponti-
ficijs oppositã, me p. t. Decano, Præside: secundã
vice, sub Magnifico hoc tempore Rectore, & spe-
ctabili Dn. Seniore ac Superintendente Dn. D.
QUISTORPIO, de *ὁμοουσία* divinitatis Filij, cum
divinitate Patris & Spir. sancti, contra Socinia-
nos, & de consubstantialitate humanae CHRISTI
naturae cum nostra, contra quosdam nostri seculi
Weigelianos: Collegijs itidem à Professoribus in-
stitutis interfuit. Sedulitatem hanc perspectam
habens, Magnificus, Illustrissimorum Principum
Megapolitanorum Cancellarius Vir Amplissimus
& Consultissimus Dn. JOHANNES COTH-
MAN, duorum filiorum studiorum manu ducto-
rem

rem eum delegit, & per annum in hac Academia,
tùm & per aliquod tempus Gústrovij liberaliter
fovit: perspiciens verò Magnificus Dn. Cancel-
larius Candidati nostri, in literaturâ Hebraicâ e-
gregios profectus, quib⁹ ipse ut & alijs studijs ap-
primè delectatus fuit, eūdem Reverendissimo ac
Celsissimo Principi ac Domino Dn. ADOL-
PHO FRIDERICO, &c. &c. de meliori no-
ta comendavit: unde factum, ut Collegii Duca-
lis suffragio, vacans professio Hebraica ipsi com-
missa fuerit, cum jam ante gradu exornatus esset
Magisterij: quam publici officij spartam, ita ha-
ctenus jugi diligentia, privatis scil. publicisq; le-
ctionibus, declamationibus, disputationibus,
divinâ assistente gratiâ exornavit, ut nemo
illum negligentia alicujus jure incusare queat.
Quoniam verò studia Hebraica & ipsa Theolo-
gia mutuas sibi porrigunt manus, ita ut vix
Christianus Hebræus, linguam sanctam,
sine mentione ac concursu sacratissimæ Theolo-
giæ, tractare possit; ne falcem, Candidatus
noster, in alienam mittere messem, argui queat,
visum sibi fuit tali exornari gradu, qui amicam
hanc Linguae sanctæ cum ipsa Theologia con-
junctionem confirmaret, ne alicujus *ἀλλοτριότη-
τος* jure incusari possit. Postquam ergò à ve-
neranda

neranda Facultate nostrā ad usitatum satisque
rigidum admissus fuit, examen, talem se Candi-
datus noster præstitit, ut nemo collegarum,
pios conatus impediendi occasionem, sed potius
eosdem promovēdi haberet. Ut verò & alijs Can-
didati nostri eruditio ac insignes in SS. Theolog.
studio profect^o innotescant, ecce eūdem in pub-
licum, ad diem mensis currentis 28. producimus,
de materia, hoc imprimis tempore in Ecclesia so-
nante, de satisfactione & mortis Christi merito,
disputaturum. A vobis igitur, Magnifice Dn.
Rector, Excellentissimi Dnn. Professores, Juris
Doctores, Reverendi verbi divini ministri, Exi-
mij artium magistri, Nobilissimi ac Præstantis-
simi Dnn. Studiosi, adeoq; ab omnibus Acade-
miæ civibus, ut & alijs literarum ac literatorum
amantibus, enixè contendimus, ut dicto die in
audientia majori, frequentes adsitis, & partim do-
ctis vestris argumentis Dn. Candidatum exercea-
tis: partim honorificā Vestrā præsentia solennita-
tem hanc publicam ornatiorem reddatis Quod
ut ab omnibus Academiæ civibus fiat, nomine
venerandæ nostræ Facultatis rogo, & amicè con-
tendo. P. P. sub sigillo Facultatis Theo-
logicæ 19. Mart. Anno
1648.

••(o)••

rem eum delegit, & per annum in hac Academia,
tūm & per aliquod tempus Gūstrovij liberaliter
fovit: perspicuens verò Magnificus Dn. Cancel-
larius Candidati nostri, in literaturâ Hebraicâ e-
gregios profectus, quib⁹ ipse ut & alijs studijs ap-
primè delectatus fuit, eūdem Reverendissimo ac
Celsissimo Principi ac Domino Dn. ADOL-
PHO FRIDERICO, &c. &c. de meliori no-
ta comendavit: unde factum, ut Collegii Duca-
lis suffragio, vacans professio Hebraica ipsi com-
missa fuerit, cum jam ante gradu exornatus esset
Magisterij: quam publici officij spartam, ita ha-
ctenus jugi diligentia, privatis scil. publicisq; le-
ctionibus, declamationibus, disputationibus,
divinâ assistente gratiâ exornavit, ut nemo
illum negligentia alicujus jure incusare queat.
Quoniam verò studia Hebraica & ipsa Theolo-
gia mutuas sibi porrigunt manus, ita ut vix
Christianus Hebræus, linguam sanctam,
sine mentione ac concursu sacratissimæ Theolo-
giæ, tractare possit; ne falcem, Candidatus
noster, in alienam mittere messem, argui queat,
visum sibi fuit tali exornari gradu, qui amicam
hanc Linguae sanctæ cum ipsa Theologia con-
junctionem confirmaret, ne alicujus *ἀλλοτριότη-
τος* jure incusari possit. Postquam ergò à ve-
neranda

